

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

V. ÉVFOLYAM 11. SZÁM – 2011. NOVEMBER 6.

„Jöjj, Szentlélek!”

Keresztény életünk kezdetén csak a felnőtt keresztség alkalmaival mondhatjuk ki a kérdésre: akarsz-e megkeresztelkedni? – *Igen!* – Ugyanezt a házasságkötéskor is megteszi a házaspár – a papszenteléskor is tudatosan válaszol a szentelendő a szentelő püspöknek; ha nem mondjuk is ki, a szentgyónás és áldozás is tulajdonképpen tudatos döntés; többé-kevésbé a szentkenet felvételekor is magunk döntjük el, akarunk-e lelkiileg felkészülni a nagy útra.

Amikor a bérmlásról beszélünk, szintén erről van szó. A magunk nevében, tudatosan választunk és csatlakozunk azok csoportjához, akik életüket nem ösztönösen, mások jó vagy rossz példáján keresztül, hanem Isten tetszése szerint akarjuk alakítani a Szentlélek segítségével. Tesszük ezt annak tudatában, hogy Szent Pál szavai szerint: „*akiket Isten Lelke vezérel, azok az Isten fiai!*” Tudatos választás és tudatos válasz akar lenni az élet különböző, sokszor nagyon is bonyolult dolgaival kapcsolatban – sokszor azokkal szemben.

Amikor szembe kell és akarunk úszni a divatos, ám téves és ártalmas áramlatokkal, pontosan akkor kell a segítség, amit nem akárhonnan várunk, hanem az igazi jóra törekvő keresztényhez méltón Istentől. Tudjuk azt, hogy Pál apostol egészen addig sem szent nem volt, de még Pál sem, hanem keresztényüldöző Saul, amíg Isten kegyelme meg nem érintette és Ő erre az isteni közeledésre igent nem mondott. Később mondja el őszintén: „*Isten kegyelméből vagyok, aki vagyok!*” de azt is, hogy „*Isten kegyelme nem volt bennem hiábavaló!*”

Senki nem áltathatja önmagát, hogy ő kivétel lesz – már csak ezért sem, mivel újabb és újabb *kihívások* teszik próbára lelkünket, készségünket, Istenhez való hűségünket. Ez a világ kísértése, ami azonban nem egyszerű kifejezés. A világ, amelyben élünk, nem földrajzi meghatározás, hanem cselekvések sorozata, amelyekben sokszor küzdünk: felnőttek, fiatalok, serdülők, gyermekek egyaránt – itt és most különösképpen a bérmlándókra, de a megbérmláltakra is gondolnunk kell.

2002-ben adtak ki Budapesten egy könyvet *A fiatalok etikája*

címmel, amit azonban korábban írt Carlo Fiore szalézi nevelő, *aki hosszú évek óta dolgozik pedagógiai és szervező szinten...* Könyvének ismertetőjében ezeket írja: „*Az etika éjszakája – a szociológusok így határozzák meg azt a sötét korszakot, amelyben élünk: erőszak, fiatalok bűnözések, drog, szex stb.* Divatosan mondva mindez csak a jéghegy csúcsa. Annál is inkább, mivel sokkal részletesebben beszél hibákról, bűnökről... a Szentírás, amelyek még akkor is mintegy együtt élnek velünk, ha nem is akarjuk – arról pedig még nem is beszélünk, hogy mikor, mit, mennyire mi akarunk. Így volt ez már az Ószövetségben is és sajnos azóta is folytatódik. – Ebben a vad kavargásban szól Szent Pál figyelmeztetése: „*Lélek szerint éljete!*” (Gal. 5,16) Ugyanebben a levélben mondja el, hogy „*ha a Lélek szerint éltek, kövessétek is a Lelket!*” (Gal. 5,25), mert ennek csodálatos gyümölcsei vannak:” *A Lélek gyümölcsei a szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jószág, hűség, szelidség, (szerénység), önmegtartóztatás (tisztaság).* (Gal. 5,22 -)

A mindennapos küzdelmek közepette gondolnunk kell igazi, keresztény meghívásunkra, amelynek előbbre segítésére a Szentlélek ajándékai teszik képessé az embert, amint Szent Pál az I. Korinthusi levélben mondja: „*A Lélek ajándékait kiki azért kapja, hogy használjon vele!*” önmagának, de az egész keresztény Közösségnek, sőt az egész Világnak. Minél inkább ki tudjuk mondani, hogy

számunkra a krisztusi élet nyereség, annál értelmesebb az életünk.

Annak tudatában, hogy önmagunk kiteljesítéséhez nemcsak a saját erőfeszítéseinket és lehetőségeinket kell jól felhasználni, hanem ehhez segítségre van szükségünk, kérjük a Szentlélek ránk-áradását. Nem engedhetjük meg tehát magunknak a könnyelmű halogatást, a szürke közömbösséget! A Pünkösdi Ünnepek énekét, a Szentlélek segítségül-hívását nap, mint nap az Ő lelki ajándékaiért ismételtetjük, mert nem akarunk a jellegtelen szürkeség állapotában élni.

Pekker Imre plébános

4 éves egyházközségünk lapja, a
Szent Kereszt!

Négy évvel ezelőtt, 2007. november első vasárnapján jelent meg jelenlegi formájában először SZENT KERESZT újságunk. Azóta minden hónap első (kivéve egy alkalommal, amikor második) vasárnapján kézbe vehették a hívek a legfrissebb számot. Mai számunk éppen az 50. a sorban! Köszönjük szépen a biztatást, az anyagi támogatást! Továbbra is várjuk észrevételeiket, hozzászólásaikat, javaslataikat, cikkeiket.
A Szerkesztők

Évközi 27. Vasárnap – Október 02.—Az Ó-szövetségben, igazán nagy probléma középette hangzott el Eszter királyné ajkáról az az imádság, aminek egy részét szentmisénk bevezető könyörgésében mi is imádkozunk. Ennek egyik lényeges mondatát idézzük újra: „*hatalmad alá tartozik, Uram minden ... Te teremtettél mindent: az eget, a földet, és mindent, amit az ég határa magába foglal; Te vagy a mindenség Ura.*” – Eszter királyné mélyeséges hitte és Istenre-hagyatkozással imádkozta ezt népeért, akik jöllehet a babiloni fogságban nehéz körülmények között éltek, de bizony az kiválasztottságukról, az Istennel kötött szövetségről, az Istenről nagyon is elfeledkeztek. A végveszély idején, mint annyiszor máskor is, Istenhez kiáltottak, fohászkodtak és ezúttal Eszter királyné közbenjárását is kérték. – Nem hallgathatjuk el a szomorú tényét, hogy ezután is, mint annyiszor-máskor, a veszély elmúltával ismét hütlenné váltak. Ezeket a tényeket már csak azért is újból és újból emlegetnünk kell, mert az események menetében szörnyű hasonlóságot kell felfedeznünk a történetek és a mindenkori ember között. Így van ez manapság is – annak ellenére, hogy újból és újból emlegetjük, mert emlegetnünk kell az Isten fölülmúlhatatlan jóságát. Az Úr Jézus tanítványait és utódait a megbízással küldte Önmaga nevében, hogy hirdessék minden népnek az Evangéliumot, az örömhírt, ami éppen az Isten jóságáról, türelméről, kegyelmeiről, könyörületességéről szól – ezért örömhír. Szól természetesen arról is, hogy a mindenkori embernek hogyan kell ezt hallgatni, elfogadni és megvalósítani, hiszen nem azért hangzik, nem azért szól hozzánk, hogy mindössze gyönyörködjünk benne – bár már az is szép dolog. Most is igaz, ránk is vonatkozik, mi vagyunk az Ő népe és, mint az Olvasmányban Izajás próféta szövegében olvassuk: „*az Ő dédelgetett ültetvénye.*” Ezúttal ugyanis szövlőhöz hasonlítva népét, ami nemes ital – bort terem. Az Olvasmány szövege és az Úr Jézus példabeszéde szinte szóról-szóra megegyezik. Több dolgot is jelent ez egyszerre: egyrészt látjuk, hogy az Úr Jézus mennyire ismerte a Szentírást – Hozzá hasonlóan nekünk is jól kell ismernünk, hogy javunkra váljék az isteni üzenet; ugyanakkor az abban foglaltak között szerepel az a kítüntető gondoskodás, ami szerint Isten az Ő népének nemes életét előkészíti és gondozza, hogy elvárassa a *jó termést* = életének színe javát Isten dicsőségére. – Az elvárás gondolatát sem szabad elfelednünk! Isten nem a maga javára akarja, hogy életünk, lelki életünk jó termést hozzon, hiszen az Ő dicsősége nélkülünk is teljes; kedvét akarja lelteni bennünk, hogy megjutalmazhasson minden jócselekedetünkért. A mai Szentlecke Szent Pál által akar segíteni abban, hogy idejében és annak irány-módja szerint beszolgáljassuk életünk jó termését: „*testvéreim: arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, tisztességes és igazságos, arra, ami ártatlan, kedves, dicséretre méltó, erényes és magasztos! ... amit tanulatok, váltsátok is tettekre!*” (Fil. 4, 6 -)

Évközi 29. Vasárnap – Október 16.—A mindennapi életünk tele van kérdésekkel és itt most a jól értelmezett kérdésekre gondoljunk! – Ezek kezdve a kisgyermekek szintje érdekfűződésétől a legmagasabb szintű kutatásokra érvényesek. A különböző megoldásokra keresett válaszokat is úgy értékelhetjük, hogy felteszi az ember a kérdést, hogyan, hogyan tovább, hogyan lehetne jobban ... - Gondolhatunk olyan dolgokra is sajnos, hogy a kérdést azért tesszük fel, mert nem térünk valamit, vagy ami még ennél is rosszabb, miért úgy van valami, ahogyan van és miért nem jobban ... - jó vagy rossz döntéseinkben is valamiféle kérdésre válaszolunk. Amikor a mai szentmisében a bevezető gondolatot olvassuk a 16. Zsoltárból, „*óvj engem, Uram, mint szemed fényét, szárnyad árnyékában védj meg engem!*” - igaz, hogy nem kérdezzük, hanem mintegy önmagunknak válaszolunk arra a ki nem mondott kérdésre: a korlátokat nem ismerő, a lehetőségek özönében élő embernek miért kell őszintén így imádkozni; miért kell Istenre figyelni, miért kell Istenhez fordulni...? – nyilvánvalóan azért, mert készsége akaratlalt és őszinte szívvel kell neki szólni és ebben csak úgy lehetünk sikeresek, ha ezenkívül minden csak eszköz és nem cél, a cél az Istenhez-tartozás, amiben adott esetben sok minden segíthet minket, bár azt is tudnunk kell, hogy ugyanaz gátolhat is. A kérdést azért és akkor kell feltenni, hogyan tovább, amikor komolyan tudni akarjuk, mi az, ami segít és mi az, ami nem. Az ember számára komoly probléma, ha a szolgálat gondolata, meginkább a ténye idegen. – A megoldás ott kezdődik, hogy az ember őszintén elismeri az izajási gondolatot: *Én vagyok az Úr és senki más!* – *Rajtam kívül nincs más Isten!* Ezek után már nem lesz nehéz eljutni oda, ahová a 95. Zsoltár gondolata akar vezetni: „*adjátok az Úrnak dicsőséget * ismerjétek el hatalmát!*” Innentől kezdve őszintén keres az ember, őszintén kérdez, mit tegyek, Uram? – Más ez, mint az Evangélium kérdezői, akik nagyon is tetszetős köntösbe bújtatták kérdéseiket, de nem az igazi megoldás érdekében, hanem gonosz szándékkal, amit az Úr Jézus, ha úgy tetszik ki is mondott: *Miért kísértetek, ti képmutatók?* – Jézus, ha úgy tetszik, kivédte a csapdát és olyan választ adott, aminek az a lényege, hogy tudja meg mindenki, nemcsak jogai vannak, hanem kötelessége is! Kötelessége Isten és embertársai iránt. Ez a Jézusi válasz minden korra érvényes, mintha ma is és nekünk is mondaná: *kutassátok, mi a feladatotok!* A mindennapi élet sok bonyodalmat tartogat az ember számára – ha ezekre jól akarunk válaszolni, nekünk őszintén kell gondolni azt, amit annakidején a farizeusok Jézusnak hátsó szándékkal mondtak: *„Mester, tudjuk, hogy igazat beszélsz, és az Isten útját az igazsághoz híven tanítod, és nem vagy tekintettel az emberek személyére, mondd meg hát nekünk: „mit tegyünk, hogyan éljünk? És az Ő választát vegyük komolyan!*”

Évközi 28. Vasárnap – Október 8.—Az ember Isten képmására alkotott teremtmény, akit Isten nemcsak megteremtett és teremtésekor „*látta, hogy amit alkotott, nagyon jó!*”, hanem jótéteményeivel, de legfőképpen kegyelmeivel is el akarta halmozni. Amint a temetési szertartás közben még egyszer, a megboldogult utolsó útja előtti percekben tudatosítjuk magunkban: „*Isten az embert az örök boldogság várományosává teremtette. Az isteni tervet azonban az ember a bűn szerencsétlenségével elrontotta.*” – tesszük ezt azért, hogy az isteni jóságot újból tudatosítsuk magunkban – hozzátevé, hogy az Isten az embert bűnei ellenére is üdvözíteni akarja. Sajnos a bűn valósága nem egyszeri a történelemben, hanem olyan velejárója az életnek, mint ahogyan a fényt követi az árnyék. Így az isteni jóságra gondolni újból és újból fontos számunkra, hogy kellőképpen tudjuk értékelni és kellőképpen tudjunk rá válaszolni. Az Olvasmányban „*Izajás próféta azt hirdeti, hogy Isten jósága kiárad minden népre. Az Ő jóságának jelképe egy bőséges lakoma, amelyre a választott néppel együtt a pogányok is meghívást kapnak.*” Az Úr Jézus is lakomáról beszél, amire furcsa módon a meghívottak nem akarnak elmenni. – A lakomáról, vendégeskedésről, vendéglátásról érdemes komolyan elgondolkozni. Mindenekelőtt az indítékát vizsgáljuk és nem mondhatunk róla mást, mint a szeretet megnyilvánulása. Vendégül barátokat, ismerősöket hívunk és valamiféleképpen ki akarjuk fejezni, hogy fontosak számunkra. Az együttléte gondolata is kifejezésre jut, hiszen nem akárkivel óhajtjuk megosztani otthonunkat és nem akárkire akarjuk szálni időnket, figyelmünket. A szeretet áll már az előkészület hátterében is, mivel a vendéglátást elő is kell és szoktuk is készíteni; nem egyszerűen „*csak úgy elkezdődik*” – Anyagi és erkölcsi értelemben is egyfajta áldozatot is jelent, hiszen mennyi mindenre kell gondolni, mire elkezdődhet (étel, ital, terítés, a környezet elrendezése, kedveskedés, figyelmesség...) – Az előzmények és az utána következők mind része ennek a folyamatnak. – Ez mind az emberi dolgokat tartalmazza és mennyi minden kifejezésére alkalmas. – Ez azonban csak hasonlat, az Isten meghívása ennél is több akar lenni. Ő akarja a Vele való egységet és Ő a kezdeményező, Aki azonban nem (csak) földi dolgokkal akarja kifejezni, hogy fontosak vagyunk számára. Ő az embert bűnei ellenére is üdvözíteni akarja; azt a helyet szánja nekünk, ahol nincs fájdalom, sem szomorúság, sem panasz, ahol az örvendezést nem képes senki és semmi megváltoztatni, elrontani. Ez csak az Ő lakomájáról mondható el, ahol az öröm nem teli hassal mérhető, nem a szórakozás mértéke az irányadó, ahol az öröm nem egyszerűen egy jó kis társaság, hanem részesedés az isteni életben, aminek lényege, amit Szent János mond: „*Hozzá leszünk hasonlóak, mert látni fogjuk, amint van!*” – Szent Pállal kérjük: „*világosítsa meg lelkünket, hogy megértsük, mily reménységre hívott meg minket!*” (Ef. 1, 18)

Évközi 30. Vasárnap – Október 23.—Újból és újból megemlékezünk Istenünk jóra való felszólításáról, a jóban való közreműködéséről – hogy el tudjuk kezdeni és meg tudjuk valósítani, előbbre tudunk a jóban haladni, de arról is, hogy a gyengeségeinkben milyen türelmes, megbocsátó, irgalmas hozzánk és mindezt összefoglalóan arról, hogy ezek által világosává válik előttünk emberszerető jósága és ajándékozó szeretete. Ennek köszönhetően újból és újból szól hozzánk, mint választott népéhez a 94. zsoltárban: „*bár hallgatnátok ma az Ő szavára: szíveteket meg ne keményítsétek!*” – ma is hangzik Szent Fia figyelmeztető tanítása: „*„nem csak kenyérről él az ember, hanem minden igével, amely Isten ajkáról való!”* (Mt. 4, 4) – Mindenképpen el akarja vezetni irgalmas szeretetében fiaivá fogadott gyermekeit egy tökéletesebb életre, ami nem látszat csupán. Erről már az Ó-szövetségben így beszél Ezekiel proféta által: „*...egyetlen szívet adok nekik és új lelket; kitépem testükből a kőszívet és hús-szívet adok nekik, hogy törvényeim szerint éljenek, tartsák szem előtt parancsaimat és teljesítsék őket. Akkor népem lesznek, én meg az Istenük leszek!*” (Ez. 11,18-20.) – A mindenkori ember iránt tanúsított szeretetéről is Ezekiel proféta beszél. „*... néztek, magam gondoskodom nyájamról és magam ügyelek rájuk. Amint a pásztor szemlét tart nyája fölött, amikor elszéledt juhait között van, én is szemlét tartok juhaim fölött, amelyek azon a napon szétszóródtak. Visszahozom őket mindenünne, ahová a felhő és sötétség napján szétszóródtak. Hazahozom őket ... jó legelőre terelgetem őket ... megkeresem az elveszetteket, visszaterelem az elszéledtet, bekötözöm a sérültet, ápolom a beteget, a kővet és az egészséges fölött öröködöm. Az igazság szerint legeltem őket!*” (Ez. 34,11 -) – Nem tehet mást a készsége ember, mint őszinte szívvel, a tőle telhető legnagyobb igyekezettel válaszol erre az isteni jóságra. Az újból kötekedő farizeusoktól csak az érdeklődést tanuljuk meg a szó nem értelmében, mit tegyünk, hogy az Istentől tanult szépet és jót megháláljuk? – Az akkori kérdezők bizonyára soknak találták a törvényben szereplő 613 szabályt, ezért is kérdezték, melyik a legfontosabb, mintha akkor, amikor az isten-kapcsolatról van szó, lennének fontos és mellékes dolgok.

Jézus röviden válaszol: az a fontos, ami Istennel és az embertársakkal képes összekapcsolni és ebben meg is tartani: „Szeresd Uradat, Istenedet és szeresd felebarátodat!”

A mai szentmise Olvasmánya és a Szentlecke között a 17. zsoltár szerepel, amit legálább lélekleben mondjunk együtt a Zsoltárossal: „Szeretlek, Uram * én erősségem! (Zs. 17,2) és hogy szavainknak legyen szilárd alapja legyen, őszintén kell gondolnunk a szentmise könyörgésében lévő kérésekre: „... örkölj Isten, növeld bennünk a hitet, a reményt és a szeretetet ... hogy szeressük, amit parancsolsz!” – Az a szeretet, ami az Istenhez kapcsolt bennünket olyan legyen, hogy senki és semmi nem előzi meg! Ez segít majd mindenkit abban, hogy az ember „az Istentől kapott szeretetet tovább akarja adni másoknak” is.

Évközi 31. Vasárnap – Október 30. – A mai szentmise kezdőénekének gondolatai a 37. Zsoltárból számunkra minden időben kell, hogy fontosak legyenek! Azt imádkozzuk: „ne hagyj magamra, én Uram!” – Kérjük ezt azért az irgalmas Istentől, mert méltóképpen és tetszésére akarunk szolgálni. Ezt a szolgálatunkat azonban a gonosz-lélek emberi gyengeségeinket, gyarlóságainkat alaposan kihasználva, felhasználva, ugyancsak nehezíti. Nem véletlenül figyelmeztet Szent Péter: „*óvatosak és éberek legyetek. Ellenségetek, az ördög, mint ordító oroslán jár körül és keresi, kit nyeljen el!*” (1. Pét. 5,8) Ennek köszönhetően könnyen kialakul az emberben, amit már Szent Pál is észrevett és ki is mondott: *más törvényt látok elmémben és más tapasztalok tagjaimban. A kettő állandó harcban áll egymással.* Gyakran előfordul azonban, hogy az ember akár közömbösségből, akár kényelemszeretetből, esetleg maga gyártotta okokból mellőzi az Isten dolgait, a lelki dolgokat, mintha elfeledné, hogy Isten a Mindenható, mindentudó, a Teremtő, mi pedig teremtmények vagyunk. A mai szentmise szent szövegeinek üzenete éppen az számunkra, hogy ki-ké a maga módján keresse, hogyan tud egyre inkább megfelelni Istennek. A lényeges rész abban áll, hogy Isten Evangéliuma megérintse a lelkünket, ez segítse jóra törekvéseinket. Amikor ma az Olvasmányt nézzük, azt látjuk, hogy Isten prófétája által a papokat figyelmezteti; ugyanakkor az Evangélium így kezdődik: *Abban az időben Jézus így beszélt a tömeghez ...* Nagy kár volna arra gondolni, hogy a papoknak szóló a komoly figyelmeztetés, de ugyancsak nagy kár volna, ha erről gondosan hallgatnánk és az lenne a végkövetkeztetés, hogy az emberek tennivalóit állítjuk középpontba. Semmi értelme nem volna az egymásra mutogatásnak. Segít a helyes gondolkodásban és a megoldás keresésében a mai szentmise egyetemes könyörgésének záradéka: *„Mennyei Atyánk! Segíts minket, gyermekeidet, hogy a Te igéd elfogadása jócselekedetekben nyilvánuljon meg bennünk!”* – Boldogan, ugyanakkor tettekre szánva tudatosítjuk magunkban, hogy van Mesterünk (Jézus Krisztus; mindnyájan testvérek vagyunk; van Mennyei Atyánk. Ezeknek a csodálatos dolgoknak a valósága legyen keresztény életünk sürgetője: *„a szavak és tettek egysége kétszeresen is fontos a keresztények életében, mert ők Jézus követségében járnak, Őt képviselik az emberek között!”* Ezt a gondolatot csak erősíti a II. Vatikáni Zsinat, amikor ezt üzeni a világnak: *„Érezzen az Egyház minden gyermeke nagy felelősséget a világ iránt, ápolja magában az igazi katolikus érzületet és állítsa erejét az Evangélium terjesztésének szolgálatába!”* – Tennyvalója ez minden hívőnek kereszténysége küldetésésképpen, a papoknak pedig felszentelt szolgálatuknál fogva, hogy segítsék ezt a sürgető előrehaladást, hogy látják életünket, cselekedeteinket, dicsőítsék érte Mennyei Atyánkat!

Novemberben ünnepeljük:

SZENT CECILIA

November 22. (+Róma, 250 körül)
Az irodalmi szövegek fiatal leányként mutatják be Ceciliát, akiben a nemesi származás, a testi szépség és az erények ékessége szokatlan harmóniában találkozott. Hitének jeleként állandóan a szíven viselte az Evangéliumot, és arannyal átszőtt ruhája alatt durva szőrből készült ciliciumot hordott. Ünnepe már 545-ben november 22-én ülték Rómában

ALEXANDRIAI SZENT KATALIN

November 25.
(+4. század eleje)

A középkorban széles körben és nagyon bensőségesen tisztelték szüzességért és bölcsességéért.

Mivel a hit igazságát olyan hatásosan védte, a teológusok, filozófusok és ügyvédek védőszentje lett.

A tizennégy segítő szent közé sorolták.

SZENT ANDRÁS APOSTOL

november 30. (+Petra, 60.)

Szent János elbeszélése szerint András egyike annak a két tanítványnak, akik először követték Jézust. Kezdetben Keresztelő János tanítványai közé tartozott, de amikor meggyőződött róla, hogy Jézusban megtalálták a Messiást, hozzá csatlakozott. Ezért vitte el Jézushoz a testvérét, Simon Pétert is (Jn 1,35–42).

ÁRPÁDHÁZI SZENT ERZSÉBET

November 19., a világegyházban november 17. (+Marburg, 1231.)

Ünnepe 1670-ben vették föl a római naptárba, november 19-re, a temetése napjára. 1969-ben ünnepe visszavetették november 17-re, halálának napjára. A szeretet nagy szentjének életét a wartburgi vár, a benne látható Erzsébet-lakrész, Moritz von Schwindt romantikus képei, valamint sok elbeszélés hozza közel hozzánk.

Mások hibájának kijavítása

Volt egyszer egy fogadó, melyet Ezüst Csillagnak hívtak. A tulajdonos minden tőle telhetőt elkövetett, hogy minél több vendéget csábítván nyereségessé tegye vállalkozását: a szállás kényelmes volt, a kiszolgálás szívélyes, és az árak elfogadhatók, de mindhiába. Kétségbeesésében elhatározta, hogy kikéri egy bölcs tanácsát. Miután a bölcs végighallgatta bánatos történetét, azt javasolta, hogy változtassa meg a fogadó nevét.

- Az lehetetlen - mondta a fogadós. - Nemzedékek óta Ezüst Csillag a neve, mindig is így ismerték az egész vidéken.

- Nem - állította a bölcs határozottan -, mostantól fogva Őt Haragnak fogod hívni, a bejárat fölél pedig felakasztasz hat harangot.

Egy perc bölcsenység...

- Hat harangot? Ez aztán az abszurdum. Ugyan már minek tennem?

- Csak próbáld ki, és meglátod - mosolygott a bölcs.

Nos, a fogadós megpróbálta. És a következőket tapasztalta. Aki csak elment a fogadója mellett, mind betért, hogy felhívja egy hibára a figyelmét, gondolván, hogy előtte még senki más sem vette észre. Bent azután kellemesen érintette őket a szívélyes kiszolgálás, és ottmaradtak egy kis felüdülésre, megadván ezzel a fogadónak azt az anyagi sikert, amit korábban mindhiába keresett.

Kevés dolog van, amiben nagyobb örömet leljük, mint a mások hibájának kijavításában.

KÓRUSTALÁLKÓZÓ SZIGETSZENTMIKLÓSON

Kedves Testvérek!

Örömteli eseményről számolhatunk be nektek. Meghívtak minket, az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Énekkarunkat kórustalálkozóra október 8-án Szigetszentmiklósról. Magyarok Nagyasszonya ünnepén, mellyel méltón ünnepelethettük kórusunk névnapját.

Hat kórus kapott meghívást: három szigetszentmiklósi-, kettő dunaharaszti-, és az alsónémedi énekkar. Isten kegyelméből szeretett Lelkipásztorunk, valamint Kántorunk vezetésével délután két órakor indultunk el. Autóbuszal mentünk, de jöttek autóval is. Elkísértek minket a kedves hívek is.

Nagy szeretettel fogadtak bennünket, vendégül láttak. Nagyon szép a templom. Szent Miklós tiszteletére szentelték fel, akinek nagy képe a főoltár felett található: piros ruhában áll a szent, egyik kezében a püspöki pásztorbot, a másik kezében három bőrzacsokot tartva jelképezi az alamizsnát, amelyet a szegényeknek osztott. Mikulásként emlékezünk ma is rá. Nagyon tágas a templom kórusa, többszöröse a miénknek. A tornya még nem

készült el.

Egyenként meghallgattuk a kórusok által énekelt kórusműveket, mi is elénekeltük, amikkel készültünk, aztán pedig összkarként együtt is énekeltünk. Lélekemelő volt, mint minden ilyen hangverseny, vagy kórustalálkozó!

Akik elkísértek minket és meghallgatták, ők is azon a véleményen voltak, hogy: „megnyílt a szívünk Hitben, Szeretetben!” Hála a Jóistennek! És hála a karnagyunknak, áldozatos munkájának, mert Ő a Női- és a Férfi-énekkarral külön-külön is fáradozik.

Az esti szentmisét szeretett püspök atyánk, Dr. Beer Miklós celebrálta, a mi atyánkkal, Pekker Imre főesperes-plébánosunkkal. A mise után indultunk vissza, s este nyolc órára értünk haza. Nagyon örülünk, mert minden nagyon jól sikerült. Kérjük a Jó Isten áldását, hogy továbbra is működjön az énekkarunk, és szeretettel várjuk a fiatalokat, hogy Isten nagyobb dicsőségére énekelhessünk együtt!

Szeretettel: Mészáros Jánosné

Énekkarunk éneklés közben

Püspök atya prédikáció közben

Ezen a napon interjú is készült Dr. Beer Miklós püspök atyával:

- Névnapját ünnepli ma az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Kórus. Mit üzen az énekkarnak ebből az alkalomból?
- Minden névnap ráirányítja a figyelmet a névadó személyére. Számomra egy nagyon nagy öröm, és nagy büszkeség, hogy az alsónémedi kórus

éppen a Szűzanyát választotta névadójául. Mivel Magyarok Nagyasszonyaként tiszteljük Őt, Szent István szándéka szerint, a mi népünknek az élete és a jövője. S ennek a mai fájdalmas, gondokkal teli világnak annyira szüksége van a reménységre, a bátorításra, a vigasztalásra, és én ezt kérem ettől a kedves kórustól, hogy a szép énekével, a hitből fakadó énekes-zenés szolgálatával ezt a reménységet erősítse a népünkben.

- S az alsónémedi híveknek?

- Az egyházmegyéek határai jelen esetben a Duna, nemcsak elválaszt, hanem össze is köt bennünket. Most már egyre ritkábban szoktam egyházmegyén kívül szolgálatot vállalni, de ennek is megvan az előnye, hogy kívülről visszazénni valami különleges élmény: annál jobban tudok örülni az „enyémeknek”.

- Mikor láthatjuk Alsónémedin?

- Legközelebb...

Az énekkar egy része, valamint a kísérők a templom lépcsőin.

A helyi plébános köszönti a Püspök Atyát. Pekker Imre atya is koncelebrált a misén.

Magyarok Nagyasszonya ünnepén névnapját ünnepelte kórusunk. Ezen a napon kórustalálkozózn vettünk részt Szigetszentmiklóson az ottani két karnagy, Dvorák Marianna és Rohacsék Márton szívélyes meghívására, invitálására. A három óraker kezdődő hangversenyen hat énekkar műsorát hallgathattuk meg, s a fellépő kórusok szép műsorban részesítették a hallgatóságot. A hatalmas, jó akusztikával bíró templomban gyönyörűen hullámzóttak az énekek, s minden hallgatót rácsodálkoztattak az emberi hang szépségére, a zeneművek sokszínűségére, s hogy szorgalommal, egymásra figyélssel milyen csodálatos dolgokat tudunk egymásnak adni. Az énekkarok egyéni bemutatkozását az összkórus megszólalása követte. Szavakkal nehezen kifejezhető élményt nyújtott mindazoknak, akik hallgatták, de nekünk is, akik énekelünk. Harmat Artúr: Boldogasszony Anyánk című kettős-kánonját adtuk elő. A bemutatózó énekléseket, illetve az összkart követően volt lehetőség a tulajdonképpeni „kórustalálkozóra”, hiszen a szentmise kezdetéig majd másfél órán keresztül beszélgettünk, társalogtunk, kottát-, valamint véleményt cseréltünk dalos-társainkkal. A helyiek szíves vendéglátással készültek. Nagyon tetszett, hogy tulajdonképpen csak egy folyosó választotta el a templom belső terétől a közösségi termet, ahol leültünk egy kicsit megpihenni.

Megtekintettük a nagyméretű, modern templomot, amely néhány évvel korábban készült el, pontosabban még mostanság is készül, mert a tornyok építése még nem fejeződött be. Úgy tervezték, hogy „minden egy helyen legyen”, valamint lehetőleg minél több módon tudják használni az épületet. Így rendszeresen rendeznek például hangversenyeket is. A nap csúcspontja természetesen a szentmise volt, amelyen már „csak” három kórus énekel. A karzat úgy lett kialakítva, hogy egy nagy énekkar mellé még akár egy komplett zenekar is elfér akár. A misén éneklő három énekkar is kényelmesen helyet tudott foglalni, pedig nagyon sokan voltunk.

Dr. Beer Miklós püspök atyánk volt a meghívott szónok, aki már az énekkarok bemutatkozása alatt megérkezett, s üdvözölte az alsónémedi kórustagokat. Nagy örömnkre Pekker Imre atya is elkísérte a kórust, s Ő is együtt misézett a Püspök atyával.

Dvorák Marianna szigetszentmiklósi karnagy, a kórustalálkozó szervezője üzent a némedieknek:

„ - Minden évben szívesen szervezem meg ezt a kórustalálkozót. Igaz, hogy előtte nagy munka, mivel a szervezés mindig nagy munka, de mindig jó, amikor így együtt vagyunk, sokan vagyunk, együtt énekelünk, jól érezzük magunkat.

A némedi énekkarnak mindenféleképpen csak gratulálni tudok, mert fantasztikusak voltak. Egyrészt gratulálok a létszámotokhoz, meg a férfikarotokhoz, mert tényleg nagyon szép, s amit itt most kaptunk tőletek, az nagyon szép volt. S remélem, ebből lesz egy hosszú távú kapcsolat közöttünk!”

Köszönetemet fejezem ki id. Nagy Vilmosnak a koncertfotókéért! S megköszönöm a kórustagoknak a nagyon szép éneklést, s a fáradságukat, valamint Imre atyának és a kísérőknek a megtisztelő részvételt!

Benkó Péter

A szigetszentmiklósi templom

A templom karzatán

Az összkórus

Új orgonával gyarapodik templomunk december hónapban. Két adakozó testvérünk jóvoltából egy Viscount márkájú új kétmanuális (két billentyűsorral rendelkező) digitális orgonát kap ajándékba egyházközségünk. Az orgona a legkorszerűbbek közé tartozik a maga kategóriájában: a hang keltése eltér az eddig gyártott elektromos orgonáktól. Míg a megszokott digitális orgonák elmentett hangmintát játszanak vissza, addig ez a hangszer egy nagyon gyors számítógép segítségével a billentyű lenyomásának pillanatában kelti a hangot. Egyszerre 35 féle hangszínből lehet válogatni (sípos orgonánknál 11 közül), de ezt a 35-öt több száz regiszter közül lehet kijelölni, sőt a kiválasztott hangszíneket külön-külön is be lehet állítani különböző paraméterek alapján. Zenetörténelmi korok hangolásait is tudja utánozni a hangszer, mert többek között például barokk, vagy romantikus művekhez való megszólalások között lehet válogatni. De az orgonajátékos saját magának is beállíthat, s elmenthet különböző beállításokat, variációkat. A beépített számítógép segítségével korlátlan számú hangszín-kombinációt is megőriz a gép. Arra is van lehetőség, hogy a lejátszott előadási darabokat, népekeket az orgona visszajátssza, lehetőséget adva például arra, hogy az organista a templom különböző helyeiről hallgatva ellenőrizze, hogy mit is hall valójában a közönség. Az orgonához tartozik három hangfal is, melyekkel még valószínűbb lesz orgonánk hangja.

Felvetődhet a kérdés, hogy miért van szükség erre a hangszerre, hiszen most restauráltuk sípos orgonánkat?

A válasz talán a következő lehetne: igen, a restaurált sípos orgo-

nánk jó állapotban van, hála a némedi emberek áldozatkészségének. Az adakozók azonban úgy határoztak, hogy orgonát adományoznak egyházközségünknek, ráadásul egy nagyon jó orgonát, amely segítségével templomunk zenei élete még tovább fejlődhet. Irigyelt helyzetben lesznek az alsónémedi kántorok, mert sok templomban

romos állapotban vannak a hangszerek, míg nálunk két nagyon jó orgona lesz a templomban. Vagy ott, ahol szükség lesz rá, mert az elektromos orgona hordozható lesz, így bárhová elszállítható. Ezért nagyon megköszönjük az adakozóknak, hogy áldozatkészségükkel ismét gyarapodik templomunk, egyházközségünk, énekkarunk, az orgonán játszó-, valamint az orgonát hallgató személyek. Isten fizesse meg adományukat!

Az új orgona az énekkar november 27.-i hangversenyén lesz először hallható, és ekkor lesz megszentelve is.

Benkó Péter

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

CURSILLO

-s kis-

csoportunk kihasználva az utolsó „nyári” hétvégét zárandoklatra indult nemzeti kegyhelyünkre Mátraverebély-Szentkútra. Igaz, hogy a naptár októbert mutatott, de az időjárás ezzel mit sem törődött: a Jóisten igazi meleg „nyári”

nappal ajándékozott meg minket.

Aki nem ismerné ezt a csodálatos helyet, annak pár mondatból szeretnénk bemutatni: Gyönyörű a kegytemplom, folyamatos a gyónási lehetőség, lenyűgöző a szabadtéri

oltár fölött lévő lourdes-i barlang Mária szobra és az ott elhelyezett rengeteg hálaajándék. A Szentkúti barlangokban, a mai kegytemplom fölötti hegyoldalon megtekinthető a 13-18. században itt élt remeték lakhelye. Az erdőben található a patkónyom és a csodaeőrel bíró források: „A hagyomány szerint 1091-92-ben Szent László király ellenségei elől menekült, és egy szakadék fölé ért. Innen reménytelen volt a továbbjutás, de lovával ugratott egyet, és ekkor fakadt itt az első forrás.”

A zárandokhely leírásában ez szerepel: „A természet szépsége, az Irgalmas Atyával való találkozás a szentmisében, gyóntatásban és a prédikációkban, az imameghallgatásokban pedig Szűz Mária anyai szeretetének megtapasztalása évente kb. 200.000 zárandokot vonz erre a szent helyre.”

Ezek a dolgok már önmagukban is annyi élményt és szépséget adhatnak, amelyért érdemes ekkora utat megtenni. Azonban az a spirituális élmény melyet megtapasztaltunk, szavakba alig önthető. Mindegyikünk szívét megérintette valami (mindenkit más és más dolog; vagy talán ugyanaz, de más módon) amelyből aztán jó ideig erőt meríthetünk a hétköznapiakon. Páran vállalkoztunk arra, hogy megosszuk élményeinket a Szentkereszt hasábjain. Egy biztos azonban, hogy csoportunkat a közös élmény igazi közösségé formálta!

„Lelkünknek, testünknek, szellemünknek egyaránt épülésére szolgált ez a zárandoklat. Lélekemelő volt a gyónás, a szentmise, majd a körmenet, a sok nevetés és a közös ima. Testünket edzette a kirándulás, a hegymászás; gyógyította a források harsogóan tiszta vize, a napfény; és kényeztette a társak által hozott finom sütemény. Gondolkodásunkat csiszolta a prédikáció, mely olyan hatással volt rám, hogy utána még nagyon sokáig eszembe jutottak (jutnak) az ott hallottak. Örülök, hogy résztvehettem ezen a kiránduláson, mert az a rengeteg kegyelem amit ott kaptam, teljesen feltöltött. Felfoghatatlan a Jóisten végtelen szeretete, hogy egy nap alatt annyi ajándékkal halmozott el bennünket, melyek

befogadása szinte lehetetlen volt.”

„Zárandoklatra mentem. A lourdes-i barlang előtt zajló szabadtéri szentmisén különös érzés munkált bennem.... Az Úr imája közben valahogy kihallatszott a következő mondat: "bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek." Valljuk, tudjuk és hisszük hogy az "Isten irgalma örök és végtelen." Akkor mi emberek milyen joggal tartjuk számon az ellenünk vétőket? Ne feledjük a szeretet a legfőbb parancs. Aki tudja szeretni Istent, annak könnyű dolga van az emberek szeretetében.”

„A szabadtéri oltárnál volt a mise, mivel sok zárandok hívó érkezett. Mindent megért, hogy teljes búcsút lehetett nyerni a szokásos feltételek mellett. Égi édesanyánk köszönjük, hogy vagy nekünk, add hogy hűségesegek legyünk Krisztus országához!”

„A források közt lévő asztalt körbeülve imádkoztunk. Jó érzés volt, hogy közösen imádkoztunk a családokért, mert utána megnyugvás töltött el. Csodálatos volt, hogy először a körülöttünk lévő duruzsolása volt hangosabb, mint a mi szavunk, de az ima végére olyan csönd vett körül minket, hogy csak a mi halk imánk hallatszott.”

„Felmásztunk a remeték barlangjához, ahol a csend és a gyönyörű panorama láttán irigység fogott el. Belegondoltam abba, hogy ők milyen nyugalomban, békében elmélkedhettek, imádkozhattak. Itt érezni lehetett azt az ideális „légkört”, melyben könnyebb meghallani Isten szavát, mint a mai embereknek.

A prédikációban az atya (mintha csak direkt hozzánk szólt volna) a közösségek fontosságára, felelősségére hívta fel a figyelmet. Hangsúlyozta, hogy az ország javulása közös érdek, feladat; és a katolikus egyház híveinek jelentős szerepet kell vállalniuk e cél érdekében.”

„A cursillo zárandoklat csúcspontját nekem az jelentette, amikor a forrásokhoz kimentünk. Először imádkoztunk, énekeltünk, már ez is sokat jelentett számomra. Amikor vissza felé indultunk, volt aki a forrás vízben megmosta a lábát. Én is vágyakozva néztem a

víz, de a törölközőm a kocsiban maradt. Amikor kedves testvérem ezt észrevette, felajánlotta a törölkőt, sőt amikor belélogattam a lábam a forrás hűs vizébe, akkor odajött és megmosta a lábam. Először el akartam húzni a lábam, de eszembe jutott, hogy elfogadjam a szívő szolgálatait, most itt az idő, hogy elengedjem a szívő szolgálatait. Mikor felálltunk a forrás mellől, egymásra néztünk és szinte egyszerre mondtuk: János 13. Mind a ketten azt a részét éltük át a Szentírás fejezetéből, ami számunkra a mindennapokban nehéz. Így tanít és vezet minket a mi Urunk.”

„Mindegyikük lánggra gyúl, hogy egyetlen lángoló fáklyaként vonuljanak a szent helyre” (Szent Ágoston) A Cursillo-s kiscsoport

„LEVENTE ZENEKAR” - Ezt a képet 10 évvel ezelőtt Nagy Kálmán sz. Csap Teréziától kaptam. Rajta van szeretett férjem, három leányom édesapja a Levente zenekarban. Zeneoktatójuk Polyák István volt. Zenekari tagok: Kránicz Gábor, Surányi Boldizsár, Szlovicsák Gábor, Bálint Gábor, Lukácsi Menyhért, Kovács Pál, Molnár Boldizsár, Gál Ferenc, Bai Károly, Kovács Kálmán. 1930-40 körül készülhetett.
Tisztelettel: Özv. Kránicz Gáborné

Szeretettel várunk olyan képeket, amelyről szívesen oszt meg egyházunkkal kapcsolatos emlékeket tulajdonosa. Természetesen a képeket visszajuttatjuk gazdájának.

ÖRÖMHÍREK A KATOLIKUS EGYHÁZBÓL - KIS "SZÍNES"

II. János Pált ábrázoló mozaikképet avatnak

A Szent Péter-bazilika Isteni Szeretet-szentélyében október 22-én 17 órakor avatták fel a boldog pápa emlékének szentelt mozaikképet ünnepélyes szentmise keretében. Luca Vernizzi olasz festő művét a ravennai mozaikművészekhez tartozó Marco Santi készítette el. Címe - *Az egyház sziklája*. Az alkotáson boldog II. János Pál pápa látható, amint egy szál virágot nyújt át Szűz Máriának, Róma védőszentjének. A szikla a péteri örökség jelképe is egyben, az a szikla, amelyre Krisztus az egyházát építette.

Elindult az Élő rózsafüzér Veszprémben

Hagyományteremtő céllal Veszprémben is útjára indult október 8-án az Élő rózsafüzér zarándoklat – Rózsafüzér királynője és Magyarok Nagyasszonya ünnepéhez kapcsolódva –, mely a város katolikus templomait kötötte össze a zarándokok imáival és áhítatos Mária-énekeivel. Az első alkalommal szervezett eseményen hetvenen vettek részt, az egészen kicsi kisgyermektől az egészen idősekig. A zarándoklat célja volt imádkozni Veszprémért, az ott lakókért, legyenek azok hívők, vagy hitetlenek, s ezzel is hozzájárulni, hogy Magyarország újra keresztény ország, Mária országa legyen.

Szent Család tiszteletére szenteltek új templomot Teskándon

Október 8-án a 15 órakor kezdődő szentmise keretében Veres András szombathelyi megyéspüspök szentelte fel a település új templomát. A szenteléssel a helyiek régi vágya valósul meg, hiszen a szentmiséknek eddig egy régi iskolakápolna adott otthont. A templom – melynek alapkövetétele 2007. aug. 5-én volt – a falu egyik legszebb pontján, a központ közelében épült fel. A kétszintes épület alsó részén közösségi terem kapott helyet, mögötte később urnatemetőt alakítanak ki. A templom padjaiban 105, a karzaton 40 fő talál ülőhelyet. Az építkezést a helyi hívek és vállalkozók bőkezű felajánlásai mellett nagyban segítette a Szombathelyi Egyházmegyétől kapott jelentős anyagi támogatás is.

A pápa október 23-án 10 órakor ünnepi szentmise keretében a szentek sorába iktatta Guido Maria Conforti érseket, párizsi püspököt, a Xavéri Szent Ferencről elnevezett missziós kongregáció alapítóját; Luigi Guanellát, az Isteni Gondviselésről nevezett kongregáció alapítóját; valamint Boldog Bonifacia Rodríguez De Castrót, a Szent József szolgálóleányai Kongregáció társalapítóját.

MAGYAR SZENTEK ÉS BOLDOGOK EMLÉKNAPJA

NOVEMBER 13.

A magyar katolikus egyház november 13-án tartja a Magyar Szentek és Boldogok Emléknapját, mindazokét, akiknek ereklyéit a magyar templomokban tisztelik, magyar földön születtek vagy Magyarországhoz kötődnek: a kanonizált szentek és boldogok mellett azokat is, akiknek nincs külön ünnepük, a hétköznapi ismeretlen hősei, szentjei, vértanúi. Eredetileg november 6-án volt az egyházmegye ereklyéinek ünnepe, majd 1984-ben a Magyar Katolikus Püspöki Kar határozott – a II. vatikáni zsinat liturgikus rendelkezései nyomán – a november 13-i ünnep bevezetéséről. Ez tulajdonképpen egy külön magyar Mindenszentek-ünnep.

(forrás: <http://jelesnapok.oszk.hu/>)

Szentek	Boldogok	Magyar „tiszteltreméltóak”, akiknek folyamatban van a boldoggá-avatásuk
Prágai Szent Adalbert (956 – 997) Zoborhegyi Szent Benedek (? – kb. 1010) Szent Zoerard-András (? – kb. 1013) Árpád-házi Szent Imre (kb. 1007 – 1031) Árpád-házi Szent István (967/969/975 – 1038) Szent Asztrik (? - 1036/39) Szent Günter (kb. 955 - 1045) Szent Gellért (kb. 980 – 1046) Szent Beszteréd (? – 1046) Skóciai Szent Margit (1047 – 1093) Árpád-házi Szent László (kb. 1040 – 1095) Árpád-házi Szent Piroška (1080 – 1143) Szent I. Dávid (1084 – 1153) Árpád-házi Szent Erzsébet (1207 – 1231) Árpád-házi Szent Margit (1242 – 1270) Prágai Szent Ágnes (1205 – 1282) Árpád-házi Szent Kinga (1224 – 1292) Toulouse-i Szent Lajos (1275 – 1297) Portugáliai Szent Erzsébet (1277 – 1336) Szent Hedvig (1373 – 1399) Kapisztrán Szent János (1386 – 1456) Szent Márk, István és Menyhért kassai vértanúk (1588 – 1619) (1584 – 1619) (1582 – 1619)	Boldog Sebestyén (950-70 közt -1007) Boldog Gizella (kb. 980 – 1050/60) Pécsi Boldog Mór (kb. 1000 – kb. 1070) Magyar Boldog Pál (kb. 1180 – 1241) Boldog Bánfi Buzád (? – 1243) Esztergomi Boldog Özséb (kb. 1200-1270) Magyar Boldog Ilona (1200/1220 – kb. 1270) Boldog Gertrúd (1227-1297) Árpád-házi Boldog Jolán (1235/39-1298) Árpád-házi Boldog Erzsébet özvegy (kb. 1260 – kb. 1320) Boldog Csák Móric (kb. 1270 – 1336) Árpád-házi Boldog Erzsébet szűz (1292/94 – 1336/38) Boldog Bátori László (kb. 1420 – 1456 vagy 1484 után) Boldog Temesvári Pelbárt (kb. 1435 – 1504) Boldog IV. Károly király (1887 – 1922) Boldog Batthyány-Strattmann László (1870 – 1931) Boldog Salkaházi Sára (1899 – 1944) Boldog Apor Vilmos (1892 – 1945) Boldog Romzsa Tódor (1911 - 1947) Boldog Meszlényi Zoltán (1892 - 1951)	Bálint Sándor Bódi Mária Magdolna (1921 – 1945) Bogner Mária Margit (1905-1933) Brenner János (1931-1957) Chira Sándor Csepellényi György (1626-1674) Endrédi Vendel Györgypál Albert Kaszap István (1916 – 1935) Kelemen Didák (1683 – 1744) Kucsera Ferenc (1892 – 1919) P. Marcell Marton Boldizsár (1887 – 1966) Márton Áron (1896 – 1980) Mester Margit Mária Mindszenty József hercegprímás (1892-1975) Sándor István SDB (1914 – 1952) Scheffler János (1887 – 1952) Torma János (1914 – 1937) Wech József (1919-1979)

Az halt, meg akit elfelejtenek

Fájdalmas a csend,
mi temetőben bennünket körülvesz
Főként, ha olvassuk, hogy élt több, kevesebb évet
Hallgatnak a kövek, a betűk is némán beszélnek
Az emberekben rögtön felmerülnek a miértek
Mindig nagyon nehéz a szeretteinket elveszíteni
Sajnos ezt a helyzetet nehéz megmagyarázni
Az én értelmileg sérült lányom szokta mondani,
Ilyen az élet, ha megszülettünk, meg kell halni.
Azt tudjuk, hogy Isten ajándéka volt,
akit elvesztettünk,
Úgy illik, hogy gyászunkban is neki megköszönjük.
Nagy veszteségek ezek,
egyen szülő testvér vagy gyermek
Ám születésünktől fogva már hordozunk keresztest.
Sohasem késő megvizsgálni Istenbe vetett hitünket
Erőtlenségünkben kérni,
hogy tanítson imádkozni bennünket.
Ha gyászunk idején eszünkbe jut a hálaadás, akkor
Már kezdődhet a vigasztalódás.
Urunk, adj boldog feltámadást
a sírban nyugovónak
Hallgasd meg a gyászolókért
mondott imádságunkat!
Ti, akik gyásztok, ne sírjatok, csak emlékezzetek
Mert csak az halt, meg akit elfelejtenek.
Nagy Zsigmondné

A végtelen szeretet /szeretetre hangolva/

Ha majd szemed a szent ostyára néz fel,
Gondolj rám szívvel, mert veled vagyok!
Lehet, hogy nem látsz, de lelkünk az imában
Újra találkozhat, ha akarod!
Ha majd a holdat nézed az égbolton
És körülötte a sok csillagot,

Isten lelke emel fel az égbe,
Mert ott van, aki érted imádkozott.

S ha majd a szíved is eljut hozzám
És lelkünk az imában összeér,
Nem lesz akadály se égen se földön
Mely megszabhatná a szeretet határait.

/Szlovicsák Balázsné 2008 nov. 1/

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja az elkövetkező közös imaóráját nov. 6-án tartja a Szent Imre közösségi házban az esti szentmisét követően. Imádságunkat felajánljuk Jézus Szent Szívének szeretetünk jeléül halottainkért, akik a tisztító tűzben szenvednek. Az ő szabadulásukért kérjük Megváltónkat halottak napja nyolcadában, ebben a kegyelmi időben, amikor rájuk emlékezünk és lehetőségünk van teljes búcsú elnyerésére számunkra, amely a szabadulást hozza nekik. Tegyük meg minél többen ezt a szép, kegyes és nemes feladatot a szeretteinkért! Ha szívvel tesszük ezt, Isten meghallgatja imáinkat és a kegyelem ki fog áradni rájuk! S a jól működő kegyelem folytán a későbbiekben ők fognak majd imádkozni értünk az Úrhoz nagy szeretettel.

Ebben a hónapban Krisztus Király ünnepén nov. 20-án ismét közös imaórát tartunk, amelyre szeretettel hívunk és várunk minden kedves testvérünket, akik tiszteletükkel és önátadó imájukkal szeretnének hódolni Krisztus Királynak ezen a csodálatos ünnepen.

Isten áldja meg minden imádkozó testvérünket, akik segítenek sok-sok társuknak a teherhordozásban, amelyet gyakran nagyon nehéz egyedül elviselni! Mindenki fohászára szükség van. Egyetlen szó, egy kérés és hálaadás sem hangzik el hiába.

Szlovicsák Balázsné

Novemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Nov. 5. – 13 Jakab Gáborné Győrvári Balázsné Surányi Tiborné Györgyövcis Józsefné	Nov. 14. – 22 Surányi Miklós Ö. Tóth Jánosné Drozdik Jánosné Ö. Lovas Flóriánné	Nov. 23. – Dec. 1. Mikoly Istvánné Ö. Némédi Rezsóné Ö. Kiss Ferencné Tamás Györgyné	Dec. 2. – 10 Ifj. Tóth Jánosné Ö. Surányi Ferencné Ö. Bálint Lajosné Ö. Győrvári Istvánné
--	--	---	--

KRISZTUS KIRÁLY ÜNNEPE

november 20.

XI. Piusz pápa vezette be 1925. december 11-én *Quas Primas* című enciklikájában. A pápa elhatározásának háttére, hogy ebben az időben erősödni látta az ateista kommunizmus és a szekularizmus eszméit és ezt a Krisztustól és az egyháztól való elfordulás veszélyeként értékelte.

Eredetileg a Mindenszentek ünnepe előtti vasárnap tartották, a II. Vatikáni Zsinat után, 1969-ben került az advent előtti utolsó vasárnapra. (Korábban ez a nap "a pünkösd utáni utolsó vasárnap" nevet viselte, saját speciális misével, amelynek bizonyos részeit a Krisztus király miséjébe is beleillesztették.) Az ünnepen a megelőző vasárnapoktól eltérően, zöld helyett fehér ruhában miséznek a papok. Ez az egyházi év vége, adventtel új év kezdődik.

Bár ünnepként új, az alap gondolat az első keresztény közösségek idejére vezethető vissza és az Újtestamentum számos része utal rá,

többek közt Jézus és Pilátus párbeszéde János evangéliumában, amelyben Pilátus kérdésére, hogy valóban király-e Jézus, ő ezt válaszolja: "Az én országom nem e világból való."

A filippiekhez írt levélben idézett himnusz a feltámadás által megdicsőült Krisztus méltóságát a királykoronázás mozzanataival írja le. Krisztus az utolsó ítélet bírása is. (Ezt jelképezi, hogy a II. Vatikáni Zsinat után Krisztus király ünnepe lett az egyházi év jelképes vége.)

"Krisztusról mint királyról a liturgikus év folyamán többször megemlékezünk, ez az ünnep azonban más, hiszen nem csak kiemeli Krisztusnak a világmindenségre kiterjedő hatalmát, hanem az egyházi év végén előremutat a történelem végső, nagy napja felé, mikor mint Úr, s Király jön majd el megítélni mindeneket" – írta az ünnepről Somfai Elemér.

Az ünnep tartalmát kifejezi az ekkor tartott szentmisékben gyakran felhangzó himnikus latin röpima: "Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat", azaz Krisztus győz, Krisztus kormányoz, Krisztus uralkodik".

Kedves Apostol Testvérem!

Tisztelettel kérem, hogy november 20-án, Krisztus a Mindenség Királyának vasárnapján ünnepélyes formában hódoljanak az isteni Fenség előtt. Főtisztelendő Plébános Atyával előzetes megbeszélés alapján tartsanak szentségimádást...

Te mondad...

Pilátus bemutatja Jézust az öt vádoló tömegnek; íme, az ember. Jézusban két ember jelenik meg. Egyik a benső világában a tökéletes, a mindent elviselő, az erényeknek gazdag embere. A másik, Jézus külső, rút állapotán megmutakozó gonosz ember. Aki megkorbácsolta, testét véres sebekkel öltöztette, majd kígyonyolja és neveltség tárgyává teszi.

Az igazi valóságot viszont maga Jézus hirdeti meg: „Te mondad, hogy király vagyok.” János 19,37 Külsőleg nem mutatkozik a méltósága, ellenkezőleg, „Féreg vagyok és nem ember, embereknek gyalázata, népek utálata” Zsoltárk. 21,7. Mégis „Benned teremtetett minden az égben és a földön, a trónusok és uralmak. Minden Ő általa és Ő érte teremtetett. Kolossei 1,16 A rút külső végtelen méltóságot takar és isteni rangot rejt magában.

Különleges a királyi tevékenysége. Először is nem áll bosszút a kínzóik és gyilkosai fölött, sőt imádkozik értük: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek.” Lukács 23,34. Továbbá nem is ragaszkodik az uralkodói, a felesleges viselkedéshez. Még többet tesz, magára veszi az emberek terhét, a bűneiket, amelyeket elszakítják a Mennyei Atyától. Bűnné válik miérettünk, hogy az Isten haragját rólunk elvonja és magára vonatkoztassa. „Rám nehezedett haragod, rám zúdítottad minden hullámodat... megrendítettek engem borzalmaid.” 87. Zsoltár 8 és 17. vers. Tudatosan fogadja a borzalmakat, mint Atyjának csapásait: az ostromozást, a keresztre szegezést, magát a keresztthalált. Megvásárolt bennünket, mert szerelmese az embernek. Felemeli a hétköznapi embert a legmagasabb méltóságra, a király rangjára.

A keresztthalála tulajdonképpen nász, az emberekkel való egybekezelés. Azzal, hogy Jézus magára vette az embernek bűnös mivoltát, meg-

szabadította a teheről és így képes arra, hogy frigyre lépjen az Isten Fiával, a Királyok Királyával. Az ember ugyanis szabaddá vált a bűnei terhétől és kiragadta a sátán rettenetes karmaiból. Megigazultá vált az ember az Istennel való közösségben. Krisztus Királysága nem is fölöttem és alával, hanem baráti viszony.

Az ember elfogadja ezt a frigyét, arája lesz az isteni királynak. Ezt mutatja a Jézus Szíve Család állapota, amit 14 éve tapasztalok az országos vezetői minőségemben. Pontosan, hűségesen és buzgón végzik évente háromszor a vállalt kilencedet. Így 2000 család 28000 tagja naponta engeszteli Jézusnak a bűnök töviseivel megsebzett Szentséges Szívét. A Krisztus Királyságához tartozó személyek belsőleg is Őhozzá hasonlítanak. A különböző vallomások szerint a Jézus Szíve Családhoz való tartozás közelebb vitt az Istenhez. Megfoghatatlan ihletet, lelki állapotot élvez az isteni közösségben. Béke, nyugalom, kegyelmi lehetet fogja át a belső rekeszeket. Felemelt valaki a természet síkjáról a természetfeletti magasságba. Az ember érzelve, viselkedése, magatartása a fenséges királyéhoz hasonló. Így már nem idegen neki az isteni állapot morzsája és szinte mindennapi az alázat, az engedelmisség, a lemondás, kitaró lelkület.

Ugyanakkor odahelyezi életének a fájdalmát, betegségét, sérelmét és megpróbáltatását Jézus megsebzett Szívéhez. Így nem csak imával, hanem keresztjéhez társulva a saját szenvedésével is engesztel. Egyé válik a király és a királyfi élete, annak ellenére, hogy nem érzi a kényszer és a függőséget. Mindent a szabadságban valósít meg a sajátjából forrászva. Ez a királyság a szeretet, egymás elfogadásának és odaadásának a násza.

Ezen utolsó körlevellemmel búcsúozom a tevékeny 14 év után a Jézus Szíve Családtól. Mély hálával gondolok az apostolok tevékenységére, a családtagok buzgó engesztelésére és a Főtisztelendő Paptestvérek együttműködésére.

Jézus Szíve szeretetével: Miklós Dezső, országos vezető (Jézus Szíve Család Országos Központja)

Sík Sándor: Jézus Krisztus

Király, ki feltakart piros szíveddel állsz a vérző föld felett,

Míg mélye még féligcsitult világrengések forradalmas émeletétől

Embertelen görcsökben hánytorg, S lábád körül az összevissza tipratott világrengés

Véresre-rázott emberszív-rögök vonaglanak: Krisztus-Király,

Egyetlen álló tiszta Csend a kábító hullámverésben,

Egyetlen élő Fény az érthetetlen örvény éjjelében,

Krisztus-Király, hozzád jövünk, A mélységből kiáltunk hozzád.

Hajolj le hozzánk, halld az emberszívek sápadt kórúsát,

Ezerszeres sirámmal vulkánlik feléd Emberbűn, emberörület és embergyőtrelem.

Irgalmazz nekünk, Irgalom!

Mi már magunknak irgalmazni nem tudunk.

Szív, egyetlen Király, Fordíts meg minket és ömöld belénk Megváltó véred életsongító tűzét.

Ki Úr vagy miriárdnyi mérhetetlen nagyvilágokon, Építsd fel pártos szíveink kövéből Emberországod templomát.

Emeld fel, ó Király, a koszorús keresztet, S a keresztben az örök halmok óhaját, A mindenség rejtelmes Fókuszát, A minden-szív sugárzó Mágnesét, Amelyben egy titokba forrt A Végtelenség és a húsos ember, Gyémánt végzet és anyás irgalom, És mindörökké minden szeretet.

Ó Szív, Királyi Szív, ki Úr vagy, és a mindenséget mozdulatlan mozgatod, És mégis egy vagy miközülünk, Testvér és kisdéd és jegyes, Meleg, piros bor s fehér, lágy kenyer; Ki most se nézed ráncba-vont homlok megett Ítélező Király-bosszúval

Halálba-táncos forgatag futásunk:

De mint az édes anyaszem

Simogató szigorral várja végig

A tehetetlen gyerektoporzékolást,

És koralása csókot ígér és

büntetése is becéz:

Úgy vársz reánk, úgy hívsz magadhoz, úgy ölelsz:

Öleld magadhoz ezt az örült szádatod:

A kisdédéért, akiket szeretsz,

A Magvakért, melyek mozdulnak a mélyben

S a rothadás csirázató setét ölén

Tisztább tavasznak pattogják ígérétét,

Mert sejtjeikben napbanéző, hozzád-húzó

emberörszton énekel:

Légy jó hozzánk, keltető Nap, Ősmeleg!

Hadd bontsa fel rózsás fejét az új kelet,

Fagyott földünket hadd koszorúzza új kalász,

Hadd hullámozza ég felé megint a föld

Az ezrednek ősdalát:

A nagy Királynak, kinek minden él,

A jó Királynak, kiből minden él,

A Szív-Királynak, kiben minden él.

TÁNCHÁZ A KÖZÖSSÉGI HÁZBAN

2011. október 22-én a közösségi ház volt a színtere a vidám hangulatú tánc háznak, melyet a palóc-földi néptánc-oktatók, Paluch Norbert és Pirocska tartottak.

A felvidéki gömöri csárdással ismertettek meg minket. Nemcsak a lépéseket és a zenét mutatták be, hanem meséltek a tájról, az ottani emberekről és hagyományaikról is.

Élményeinkből az alábbi "csokrot" kötöttük sok szeretettel; remélve, hogy kedvet csinálunk vele a következő tánc házhoz.

A TÁNC HÁZ NEKEM nagyon tetszett! Örültem hogy újból néptáncolhatok itt Némedin is, nem csak Pesten. Azt sajnáltam egy kicsit, hogy kevesen voltunk fiatalok, habár a termet így is betöltöttük. Jó volt újra találkozni Norbival és Pirocskával, akik nagyon viccesen tartották az órát, sokat nevtünk, de azért megtanítottak minket a gömöri csárdásra. <Barnus>

A TÁNC HÁZ NEKEM egy valóban önfeledt estét adott, mert rengeteget nevtünk mind a tanítónkon, akinek rendkívüli humora van, mind magunkon (no meg egymáson), hiszen egy tanulási folyamaton estünk át, ahol eleinte csetlet-

tünk-botlottunk, a végére pedig már örömmel táncoltunk új tudományunkkal. <Kriszti>
A TÁNC HÁZ NEKÜNK lehetőséget adott a hagyományörzésre. Jó volt megismerkedni a csárdások egyikével. Norbi közvetlenségével könnyen feloldotta a kezdeti gátlásainkat, így a hangulat oldott és vidám lett. <Betti és Pisti>

A TÁNC HÁZ NEKEM egy vidám estét, jó táncpartnert, sok nevetést és a gömöri csárdás megtanulását jelentette (adta). <Magdi>

A TÁNC HÁZ NEKÜNK nagyon jó mulatság volt. A sok mozgástól és koncentrációtól ugyan kellemesen elfáradtunk, de reméljük, hogy tánc tudásunkat majd a báliszezonban is kamatoztatni tudjuk. <Andi és Sanyi>

A TÁNC HÁZ NEKEM testi-lelki-szellemi felüdülés. Szellemi felüdülés, hiszen Norbi nagyon sok, a gömöri csárdással, bálokkal, a régi felvidéki étellel kapcsolatos nép-

KOVÁSZOLÓ

Egyházmegyei Ifjúsági
közösségszervező és vezetőképző

CÉLUNK: olyan önkéntes ifjúsági közösségszervezők és vezetők képzése, akik alkalmasak rá, hogy saját plébániájukra vagy közösségeikbe visszatérve fiatalok vagy gyerekek egy csoportját összegyűjtsék és fokozatosan krisztusi közösséggé kovászolják.

KORHATÁR Minden olyan fiatal vagy régebb óta fiatal jelentkezését várjuk, aki szeretné tevékenyen részt venni a plébániai életben, és 2012 januárjáig betöltötte a 16. életévét.

FELVÉTELI: december 11. vasárnap 14:00 (-kb. 19:00)
2600, Vác, Migazzi tér 1., Püspökség

JELENTKEZÉS HATÁRIDŐ: 2011. november 30.
E-MAILBEN: ifiirroda@vaciegyhazmegye.hu

HÉTVEGÉK: 2012. február 17-19.; 2012. március 9-11.;
2012. április 13-15.; + 1 terepen töltött gyakorlat

*„Miköz hasonlítam az Isten országát?
Hasonlít a kovászhoz, amelyet fog az asztalom,
és elvegyít három véka lisztben.
Az egész megkezd tőle.” (Lk 13,21)*

hagyományt, legendát osztott meg velünk a tánc tanítás közepette, és tette mindezt roppant humoros, élvezhető előadásmódban. Testi felüdülés, mivel "ing nem maradt szárazon". Jól megmozgatott minket a tánc, felpelzsdítve tagjainkat, vérkeringésünket. Lelki felüdülés, mert közösségben tölthettük az estét. Régi ismerősöket új oldalukról ismerhettük meg, új ismeretségek, barátságok alakulhatnak és közösségben tölthettük az estét, ami nagy érték ebben a szétszabdalt világban. <Évi>

A TÁNC HÁZ NEKEM egy sok nevetéssel teli, testet-lelket felüdítő, vidám este volt. <Vali>

A TÁNC HÁZ NEKEM tartalmaz kikapcsolódás: jó zene mellett, jó hangulatú „népi aerobik”. <Peti>

Nagyon köszönjük ezt a vidám, közösségi élményt Paluch Norbinak és feleségének Pirocskának! Reméljük mielőbb lesz folytatása...

Bálintné Szesztay Andrea

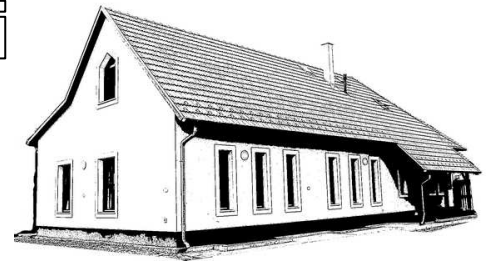
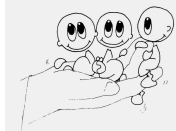
Szent Imre Közösségi Ház hírei

Csodavilág

A Csodavilág előző alkalma október 2-án, vasárnap 10 órakor volt a közösségi házban.

A kafarnaumi százados történetét dolgozták fel a gyerekek, elkészítették a történet szereplőit.

ADVENTI LELKI NAPOK

December 3-án férfiak részére, december 17-én nők részére lelkinap lesz a közösségi házban.

Mindkét alkalommal Dóka Tamás gyömrői plébános atya lelkivezetésével.

Nagy szeretettel várjuk egyházközségünk minden hívő tagját. Jelentkezni a Szent József oltárra kitett lapon lehet, vagy a 06 30 394 22 29 telefon számon.

"Hát nem lángolt a szívünk, amikor be-szélt hozzánk az úton, és feltárta előttünk az írásokat?" Lk 24, 32

Adventi koszorú készítés
November 26-án, szombaton adventi koszorút készítünk a közösség házban.

Az elkészített koszorúk közül mindenki egyet vihet haza ingyen, a továbbiakért 300,-Ft-ot kell fizetni. Az elkészült és a készítőik által haza nem vitt koszorúkat jótékonyági célra ajánljuk fel.

Hoznivalók:

- saját magatok és a kreatívasságok,
- ha valami extra díszítő elemet szeretnétek felhasználni a koszorúhoz.

Koszorúalapot, zöldet, bogyókat, gyertyákat biztosítunk!

Mindenkit szeretettel várunk!

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2011. november

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3 9.30 óra Baba-Mama klub 	4 17 óra Középiskolás hittan 	5 17 óra Bérmálási előkészület 	6 18 óra Jézus Szíve család imája
7 18 óra Férfikar próbája 	8 18 óra Nőikar próbája 	9 18 óra Cursillo kiscsoport 	10	11 17 óra Középiskolás hittan 	12 17 óra Bérmálási előkészület 	13 15 óra Mozizónánk
14 18 óra Férfikar próbája 	15 18 óra Nőikar próbája 	16	17 9.30 óra Baba-Mama klub 	18 17 óra Középiskolás hittan 	19 17 óra Bérmálási előkészület 	20
21 18 óra Férfikar próbája 	22 18 óra Nőikar próbája 	23	24	25 17 óra Középiskolás hittan 	26 10 óra Adventi koszorú készítés 17 óra Bérmálási Előkészület 	27 15 óra Mozizónánk
28 18 óra Férfikar próbája 	29 18 óra Nőikar próbája 	30			26 10 óra Adventi koszorú készítés 17 óra Bérmálási Előkészület 18 óra Cursillo kiscsoport 	

SZERETETTEL MEGHÍVUNK MINDEN KEDVES ÉRDEKLŐDŐT
 TEMPLOMUNK ÉNEKKARÁNAK HANGVERSENYÉRE.
 A HANGVERSENY ALKALMÁVAL MEGSZENTELJÜK
 AZ AJÁNDÉKBA KAPOTT ÚJ ORGONÁNKAT.

Időpont:

2011. NOVEMBER 27., VASÁRNAP, 18.00 óra

Helyszín:

RÓMAI KATOLIKUS TEMPLOM.

**KÖZREMŰKÖDNEK: AZ
 ALSÓNÉMEDI**

MAGYAROK NAGYASSZONYA ÉNEKKAR

Orgonán kísér: **LOVAS IMRE**

Vezényel: **BENKÓ PÉTER**

Hangszeres szólisták: **BORBÉLY FERENC,
 IFJ. BORBÉLY FERENC, FARKAS GELLÉRT,
 GYŐRVÁRI RÓBERT, MORVAI RÓBERT,
 TÓTH JÁNOS**

A BELÉPÉS DÍJTALAN.

**TERMÉNY- ÉS TARTÓS
 ÉLELMISZER GYŰJTÉS**

November hónapban ismét elérkezik a szokásos termény- és tartós élelmiszer gyűjtésünk ideje. Püspök atya továbbra is nagy szeretettel várja az adományokat Szeretettel várunk minden olyan felajánlást, amit egy konyhán használni, hasznosítani tudnak. (Burgonya, kávé, cukor, liszt...)

A gyűjtés időpontja:

november 26-27.

(szombat és vasárnap)

8.00-18.00 óráig.

A gyűjtés helye:

Varga Frigyes, Fő út 4.

(Tel: 29/337207, 30/6541470)

Köszönünk minden adományt! Isten fizesse meg!

Adventi lelkigyakorlat

Adventi lelkigyakorlatunkat a szokásoknak megfelelően advent vasárnapjain, az esti szentmisek keretein belül tartjuk.

Ebben az esztendőben

Advent 2., 3. és 4. vasárnapján,
december 4-én, 11-én és 18-án

hallgathatjuk meg a lelkigyakorlatos prédikációkat, melyeket

P. Kercza Asztrik ferences szerzetes atya

mond nekünk, hogy segítsen minket a felkészülésben, tartalmassá tegye a várakozásunk idejét.

Jöjjünk el minél többen!

**Hajnali—
 Rorate misék:**

Advent
 1. vasárnapja
 (november 27.)
 után reggel

6.00 órakor
 hajnali
 szentmiséket
 tartunk!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
 Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt,
 segítséget!

Játék iskolánk sportcsarnokában!

Minden hónapban egy alkalommal az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség bérlő iskolánk impozáns sportcsarnokát.

Következő alkalom:

november 20. 14-16 óra

Sportolhatnak gyerekek, valamint felnőttek is.

Sport- és játék eszközöket lehetőség szerint hozzanak! Mindenkit szeretettel várunk!

